

VERENDE O (c.c) ALANDA

Oniki gün önce yaşanan deprem hadisesinin maddi ve manevi etkileri devam ediyor. Bu hadise üzerinden alemime gelen bir iki tefekkür ile konunun zeminini oluşturalım. Sosyal medya platformlarından birinde bir video üzerinde yazılan açıklama dikkatimi çekti.

Şekil hafızası

Tel ataç , yay gibi bazı alasmalı cisimlerin şeklini bozduğunuzda o cisme tekrar yüksek ısı verdiğinizde o cisim tekrar eski şekline dönüşüyor. Bu noktadan biri müsbet , diğeri menfi iki tefekkür nasip oldu.

Müsbet manada yeisimi ümide kalbeden su.

ÖZÜNE DÖNEN Z KUŞAĞI

✦ Bir sayfada bir video izlemiştım. Tel ataç, yay gibi maddelerin şekil hafızası varmış. Bunların şeklini bozduğunuzda yüksek bir ısı geldiğinde tekrar eski hallerine dönüşüyormuş. Bu bilgi bende iki tefekküre vesile oldu şöyle.

Birisi şöyle;

✦ Çokça eleştirdiğimiz ve özellikle sosyal medya ile ciddi bir tahribe uğrayan ve z kuşağı ile isimlendirilen genç kardeşlerimiz yüksek bir ısı hükmündeki deprem hadisesinde tekrar özlerinde var olan güzelliklerine geri döndüler. Adeta metallerde ki şekil hafızası gibi bu hadise onların mahiyetlerinde var olan merhamet,şefkat,hamiyet gibi güzellilerini tekrar ortaya çıkardı.

✦ Bir çok genç kardeşimiz deprem bölgesinde yardım kuruluşlarında gönüllü olarak hizmet ediyor ve milletine sahip çıkıyor.

✦ Elhamdülillah insaniyetini kaybetmeyen bu gençlerin mensubu oldukları fakat gereklerini yerine getirmekte gaflete düştükleri İslamiyetle daha ciddi ve tahkiki bir şekilde buluşmaları kolay olacak.

✦ Eğer biz doğru İslamiyeti ve İslamiyetin doğruluğunu doğru yaşayıp anlatabilirse.

✦ Bu gençliğin bu vaziyetini ve özündeki güzellikleri görünce hem umudum ziyadeleşti hem de derras komitelerin bu gençliği neden bozmak istediklerini daha iyi anladım.

✦ Mevla bu zamanın cazibedar günahlarından ve tahribatından bizleri ve gençleri korusun. Genç kardeşlerimize iman-ı kâmil versin Allah ebeden razı olsun.

Menfi ve her nefiste bulunan potansiyel bir tehlikeye ait tefekkürüm söyle

ZAHİRİ İMANDAN İSYANA KÜFRE DÖNÜŞ

✚ Tel ataç, yay gibi maddelerin şekil hafızasının varlığı ve bunların şeklini bozduğunuzda yüksek bir ısı ile tekrar eski hallerine dönmelerine dair kanuniyeti üzerinden z kuşağının bu deprem sürecinde gösterdikleri merhamet ve hamiyeti üzerinden ümitlerimizi yeşerten müsbet bir tefekkür paylaştım.

✚ Şimdi maddede bulunan bu "şekil hafızası kanuniyeti" üzerinden her nefiste bulunan potansiyel bir tehlikeli bir şekil değişmesini nazara vereceğim.

✚ Dini yaşantısını tahkiki iman eğitime tabi olmadan "taklidi" olarak sürdüren kişiler, enfüste kendi şeytanları ve nefislerinin ürettiği, afakta vahyin terbiyesinden mahrum arzi bilgiler ve sosyal medya üzerinden maruz kaldıkları ve imana ve itikada dair şüphe ve vesveselerle farkında olmadan bir şekle giriyorlar.

✚ Diğer tarafta farkında olmadan girdikleri bu şekli çoğu örfe dayalı taklidi din yaşantısı bozmaya öyle bu menfi bilgilerin oluşturacağı şekilde olmamaya uğraşıyorlar ama farkında olmasalarda şekilleniyorlar ve bozuk bir şekil alıyorlar.

✚ Ne vakit yüksek bir ısı hükmündeki "musibet,sıkıntı ve deprem" bir hadiseyle karşılaşıyor hassaten de böyle masumlarında içinde olduğu bir hadise oluyor hadise celali ve can yakıcı oluyor o zaman bastırılmış yani hakikatı kabul etmemiş isyan ve inkar için uygun zemin bekleyen nefis vahiyden mahrum bilgiler ile oluştuğu şekle yani itiraz,şekva, inkar haline dönüyor.

✚ Yüksek ısı hükmündeki bu tür hadiseler iman eğitimini hayatına yerleştirmemiş taklid ehlini bilmedikleri belki de farkında olmadıkları ve arzi ve felsefi görüşlerle oluşturdukları "aslına" isyana,küfre döndürüyor.

✚ İnsanın mahiyetinde iman,küfür,şükür,isyana,münafıklık,ihlas tohumları vardır. Hangi tarafa doğru eğitim yapmışsa bu tür celali yüksek ısı olan musibetlerde insanın o tarafı inkişaf ediyor. Deprem süreci kiminin imanını inkişaf ettirirken, kimini dinden çıkarıyor, bazılarının da küfrünü ziyadeleştiriyor. Nasıl olur demeyin hepimizde potansiyel mevcut...

Suanda yaşadığımız vaziyet bu . Ve bu dersimde de kendi nefsimde ve fikir dünyamda yaşadığım manevî enkazı kaldırma ve bu enkaz altında kolun şuuru imanımı kurtarma adına bu acı celali süreçte beni ve insanları en çok üzen çocukların vefatına dair imani bakış açısı ve Kur'an'î bir sıfayı almaya ve anlamaya çalışacağım

Bu dersim bana

HÜKÜM ALLAHINDIR... (MÜ'İN SURESİ 12)

ve

SABREDENLERE MÜJDELE...

ONLAR BAŞLARINA BİR MUSİBET GELDİĞİNDE

ALLAH'TAN GELDİK, DÖNÜŞ YİNE ONADIR. DERLER

(BAKARA SURESİ 155-156)

son olarak

EBEDİYEN YAŞLANMAYACAK ÇOCUKLAR.

(İNSAN SURESİ 19 - VAKİA SURESİ-17)

ayetlerinin bir tefsirini verecek

İlk iki ayet başıma gelen musibetleri imani bir reaksiyon ile karşılamamam için bir fikir insasını yapacak, diğer ayet ise özellikle büyük bir imtihan olan çocukların vefatına dair bana bir fikir insaası ve müjde verecek.

Bu ayetler **Mektubat** isimli eserde **17. mektup'ta** tefsir ediliyor ve bu kısım Bediüzzaman hazretlerinin çocuğu vefat etmiş bir talebesi olan Harız Halid Efendiye yazmış olduğu bir mektup ve taziyonamedir.

Zahirde çocuk vefatı üzerine yazılsada aslında bana verilen nimetler , başıma gelen musibetlere bakış açımı düzelterken kanuniyetlerin olduğu bir bölüm.

Onyedinci Mektub

(Yirmibeşinci Lem'anın zeyli)

(Çocuk Ta'ziyenamesi)

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz âhiret kardeşim **Hâfız Hâlid Efendi!**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Kardeşim, çocuğun vefatı beni müteessir etti. Fakat

الْحُكْمُ لِلَّهِ

kazaya rıza kadere teslim İslâmiyetin bir şiarıdır. Cenab-ı Hak sizlere sabr-ı cemil versin. Merhumu da size zahîre-i âhiret ve şefaathı yapsın. Size ve sizin gibi müttaki mü'minlere büyük bir müjde ve hakikî bir teselli gösterecek "**Beş Nokta**"yı beyan ederiz: Birinci Nokta:

Çocuğu vefat eden Hafız Halid oğabeye yazılan bu ta'ziyename yani "bassâğılığı" mektubudur.

Yakını vefat etmiş birine söylediğimiz "başın sağolsun" cümlesinin anlamı pek bilinmez ve cümle zaman içinde revizyona uğramış. Baş eski Türkçe'de "yara" anlamına gelir. "Sağalsın" kelimesinde "iyileşsin" anlamına gelir. Bu duanın esası "Başın sağalsın" yani "yaran, acın iyileşsin" anlamına gelir. Zamanla manadan uzaklaşıp "Başın sağolsuna" evrilmiş.

Bu mektup ve mektup içinde geçen Kur'anî iman-ı tahkiki dersi basta Hafız Halid ağabeyin , şimdilerde çocuğu vefat eden insanların , depremde şehit olan çocukların anne ve baba ve yakınlarına , bu hadiseyi dışardan takip edip etkilenen bizlere hem tahkiki bir sabır ve külli bir sükunet netice verecek bir müjdeyi barındırıyor.

Mektup önemli bir hüküm cümlesi ile başlıyor.

Kazaya rıza, kodere teslim, İslamiyetin şiarıdır.

Kader konusu ümmet içinde büyük savrulmalara yol açmış bir imani rükündür.

Kader rükunü sair iman esasların tahkiki bir şekilde eğitimi tamamlandıktan sonra inkisaf edecek hâli ve vicdanî bir meseledir. Ve kader meselesini zorlaştıran bir nokta daha var ki oda cüz'î ihtiyaridir. İkisini doğru bir şekilde mecz etmek ve başımıza gelen hadiseleri, fiilleri buna göre yorumlamak zordur.

Kader ve cüz'î ihtiyarî, İslâmiyetin ve imanın nihayet hududunu gösteren, hâlî ve vicdanî bir imanın cüz'lerinden. Yoksa ilmî ve nazarî değillerdir. Yani mü'min

Bir yandan Kader var. Yani her şeyin yazıldığı ve ona göre olduğu ona program.

Bir yandan cüz'î ihtiyarî var ana programın bina edildiği bir şart-ı adî.

Bir de kaderin tatbikata girmesi yani kazası var.

Her şeyi yapanın Allah olduğu bir saltanatı özellikle beşerin hissesinin , esbabın zahiri tesirinin olduğu hadiselerde "Kaderi " anlamak ve hükme razı olmak zorlaşıyor.

Bir yandan vukua gelen hadisede kendine kusur almak istemeyen bir sort-ı odide olsa kaderin hükmünde kusurun sahip-
lenmesi odına önemli bir mihenk olan cüz-i ihtiyariyi reddedip
kodere tapu atıp CEBRİYE olanır

Diğer tarafta kaderi yok sayıp esbabı mutlak tesir sebebi
görüp, her şeyi esbab üzerinden anlamlandırıp MUTEZİLİ o-
lanlar.

Su deprem hadisesinde düşülen iki itikadi sapık fıkra.

Tahkiki iman ile elde edilecek bir kodere iman rüknü ile vü-
cudada gelen bir hadiseye karşı imanı bir reaksiyon göster-
mek ve selamet-i fikir ve fiil içinde olmak İslamiyetin
bir göstergesidir.

Vücudada gelen bir hadiseye karşı fikir ve fiilimizde oluşan
ölçüsüzlük bende kodere imanda ki bir zaafiyetin, kodere
imandaki zaafiyetde sair iman esaslarındaki bir zaafiyet-
tin dışı vurumudur.

Ciddi bir tahkiki iman eğitimi olmayan bizlerde kodere iman
taklidide olsa kullanımı var ve kısmen bizi yeisten kurtarı-
yor.

Evet, manen terakki etmeyen avam içinde kaderin cây-istimali var. Fakat o da
maziyat ve mesaibdedir ki, ye'sin

464

ve hüznün ilâcdır. Yoksa maasi ve istikbaliyatta değildir ki, sefahete ve ataletе sebeb
olsun.

Yaşamış olduğum hadise ve musibetlerde, geçmişte yaşadığım
hadisatta beni ümitsizlikten ve hüznünden kurtaran bir hakikat
olarak aslında kodere iman rüknünü kullanıyorum.

Ama hadise içerisinde esbaba dalınca aynı istikameti muhafaza etmek zorlaşıyor. O yüzden çoğu zaman kaderi yanlış kullanmaktan iki itikadi bozukluğa ve yanlışla düşüyorum.

1- Bende gözüken, nefsi emmore tasımam cihetiyle bana ait olmayan, istihdam edildiğim hayırları sahipleniyorum.

2- Hepsi benim olan yaratılmasına sebep olduğum nefsi emmoremin bir neticesi olan günah ve kusurları üzerime almıyorum.

Kaderin taklidiliği ile kederden emin olmıyorum. Buda beni isyona, sekvaya itiyor. O yüzden kaza ve kadere iman çok önemli bir rükün, buna bina edilmiş bir tavır ve fiil kişinin islamiyetinin bir göstergesi.

Şimdi konu yukarıdaki üç ayetin fikir ışığında, kaza ve kadere tahkiki bir imanın surunda ele alınacak.

Kur'an-ı Hakîm'de

وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ

SİRRİ

78

ve meali şudur ki: Mü'minlerin kabl-el büluğ vefat eden evlâdları, Cennet'te ebedî, sevimli, Cennet'e lâayık bir surette daimî çocuk kalacaklarını.. ve Cennet'e giden peder ve vâlidelerinin kucaklarında ebedî medar-ı sürurları olacaklarını.. ve çocuk sevmek ve evlâd okşamak gibi en latif bir zevki, ebeveynine temine medar olacaklarını.. ve herbir lezzetli şey'in Cennet'te bulunduğunu.. "Cennet tenasül yeri olmadığından, evlâd muhabbeti ve okşaması olmadığı"nı diyenlerin hükümleri hakikat olmadığı.. hem dünyada on senelik kısa bir zamanda teellümatla karışık evlâd sevmesine ve okşamasına bedel safi, elemsiz milyonlar sene ebedî evlâd sevmesini ve okşamasını kazanmak, ehl-i imanın en büyük bir medar-ı saadeti olduğunu şu âyet-i kerime

وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ

cümlesiyle işaret ediyor ve müjde veriyor.

Paragraf müjdeler ile dolu. Herbiri bir ayet yada hadisin ışığında çok önemli ve insan ruhunun ıztırabını sürüne kalbedecek noktalar var.

EHL-i İMANIN VEFAT EDEN ÇOCUKLARININ DURUMU

- 1- Büluğ çağından önce vefat eden çocuklar Cennet'te ebedi ve cennet'e lââyık bir surette daimi çocuk kalacak.
- 2- Cennete giden peder ve valideynine ebedi bir mutluluk sebebi olacak
- 3- En lezzetli bir halet olan çocuk sevgisini cennette ebeveynine tattıracak
- 4- Dünyada on senelik kısa ve elemli evlad sevgisine bedel safi elemsiz milyonlar sene evlad sevgisini ebeveynine, ehli imana kazandıracak.

İkinci Nokta:

Bir zaman bir zât, bir zindanda bulunuyor. Sevimli bir çocuğu yanına gönderilmiş. O bîçare mahpus, hem kendi elemi çekiyor, hem veledinin istirahatını temin edemediği için, onun zahmetiyle müteallim oluyordu. Sonra merhametkâr hâkim ona bir adam gönderir, der ki: "Şu çocuk çendan senin evlâdındır, fakat benim raiyetim ve milletimdir. Onu ben alacağım, güzel bir sarayda beslettireceğim." O adam ağlar, sızlar; "Benim medar-ı tesellim olan evlâdımı vermeyeceğim" der. Ona arkadaşları der ki: "Senin teessüratın manasızdır. Eğer sen çocuğa acıyorsan, çocuk şu mülevves, ufûnetli, sıkıntılı zindana bedel; ferahlı, saadetli bir saraya gidecek. Eğer sen nefsin için müteessir oluyorsan, menfaatini arıyorsan; çocuk burada kalsa, muvakkaten şübheli bir menfaatle beraber, çocuğun meşakkatlerinden çok sıkıntı ve elem çekmek var. Eğer oraya gitse, sana bin menfaati var. Çünkü padişahın merhametini celbe sebeb olur, sana şefaathî hükmüne geçer. Padişah, onu seninle görüştürmek arzu edecek. Elbette görüşmek için onu zindana göndermeyecek, belki seni zindandan çıkarıp o saraya celbedecek, çocukla görüştürecektir. Şu şartla ki, padişaha emniyetin ve itaatın varsa..."

İşte şu temsil gibi, aziz kardeşim, senin gibi mü'minlerin evlâdı vefat ettikleri vakit şöyle düşünmeli: Şu veled masumdur, onun Hâlık dahi Rahîm ve Kerim'dir. Benim nâkıs terbiye ve şefkatime bedel, gayet kâmil olan inayet ve rahmetine aldı. Dünyanın elemli, musibetli, meşakkatli zindanından çıkarıp Cennet-ül Firdevsine gönderdi. O çocuğa ne mutlu! Şu dünyada kalsaydı, kim bilir ne şekle girerdi? Onun için ben ona acımiyorum, bahtiyar biliyorum. Kaldı kendi nefsim aîten menfaati için, kendime dahi acımiyorum, elîm müteessir olmuyorum.

79

Çünkü dünyada kalsaydı, on senelik muvakkat elemle karışık bir evlâd muhabbeti temin edecekti. Eğer sâlih olsaydı, dünya işinde muktedir olsaydı, belki bana yardım edecekti. Fakat vefatıyla, ebedî Cennet'te on milyon sene bana evlâd muhabbetine medar ve saadet-i ebediyeye vesile bir şefaathî hükmüne geçer. Elbette ve elbette meşuk, muaccel bir menfaati kaybeden, muhakkak ve müccel bin menfaati kazanan; elîm teessürat göstermez; me'yusane feryad etmez.

Gök güzel ve hakikatlı bir misal. Temsil üzerinden iki noktada bakış açısı veriliyor.

EVLADI VEFAT EDEN EHL-İ İMAN NASIL DÜŞÜNMELİ (AHİRET NOKTASINDA)

- 1- Evladım masumdur, günahsızdır
- 2- Onu yaratan Hâlık'ım Rahim ve Kerimdir
- 3- Benim terbiye ve idarem nakıs ve sefkatim yetersizdi.
- 4- Halık-ı Rahim ve Kerim'in idare ve sefkati nihayetsizdir.
- 5- Mesakkatlı dünya hayatından aldı Cennet-ül firdav'se gönderdi
O ÇOCUĞA NE MUTLU... !

EVLADI VEFAT EDEN EHL-İ İMAN NASIL DÜŞÜNMELİ (DÜNYA HAYATI NOKTASINDA)

- 1- Kısa bir hayatta elemi ve gecici bir evlad muhabbeti olacaktı
- 2- Salih bir kul olsaydı, muktedir biri olsaydı belki faydası olurdu
- 3- Meşkur muaccel bir menfaatı kaybetmeye bedel,
muhakkak ve müeccel bin nefcatı kazandı.

ELİM TEESURAT GÖSTERME

ME'YUSANE FERYAD ETME

Üçüncü Nokta:

Vefat eden çocuk, bir Hâlık-ı Rahîm'in mahluku, memlukü, abdi ve bütün heyetiyle onun masnu'u ve ona ait olarak ebeveyninin bir arkadaşı idi ki; muvakkaten ebeveyninin nezaretine verilmiş. Peder ve vâlideyi ona hizmetkâr etmiş. Ebeveyninin o hizmetlerine mukabil, muaccel bir ücret olarak lezzetli bir şefkat vermiş. Şimdi binden dokuzyüz doksandokuz hisse sahibi olan O Hâlık-ı Rahîm, mukteza-yı rahmet ve hikmet olarak o çocuğu senin elinden alsa, hizmetine hâtime verse; surî bir hisse ile, hakikî bin hisse sahibine karşı şekvayı andıracak bir tarzda me'yusane hüznün ve feryad etmek ehl-i imana yakışmaz, belki ehl-i gaflet ve dalalete yakışıyor.

Elimizden alınan şeylere karşı gösterdiğimiz isyana varan tavır ve davranışların temelinde verilenlerin emnet olduğunu unutup, sahiplenmemiz yatıyor.

Önce kendimin her an yaratılan bir mahluk olduğumu unutup kendimi mutlak bir varlık olarak görüyorum, kendimi kendime ait bir mutlak varlık görmemin yanında aynı nazarla afaka, yani bana verilenlere bakıp onları da sahiplenmeye başlıyorum. İnsanın malikiyet davası ilk olarak kendini kendine malik saymaktan başlıyor.

DÖRDÜNCÜ KELİME:

لَهُ الْمُلْكُ

Yani: Mülk umumen onundur. Sen, hem onun mülküsün, hem memluküsün, hem mülkünde çalışıyorsun. Şu kelime, şöyle şifalı bir müjde veriyor ve diyor: **Ey insan! Sen kendini, kendine mâlik sayma. Çünkü sen kendini idare edemezsin, o yük ağırdır. Kendi başına muhafaza edemezsin, belalardan sakınıp, levazımâtını yerine getiremezsin. Öyle ise beyhude ızdıraba düşüp azab çekme, mülk başkasınındır. O Mâlik, hem Kadîr'dir, hem Rahîm'dir; kudretine istinad et, rahmetini ittiham etme. Kederi bırak, keyfini çek. Zahmeti at, safayı bul.**

İşte kendi nefsimde başlayan malikiyet zannı ve iddiası umum bona verilen, bende emneden duran herseye bulasıyor. Emonetlerin emneti veren tarafında alınması beni bağlanmam nisbetinde yakıyor, yandırıyor.

225

Hem der ki: Manen sevdiğin ve alâkadar olduğun ve perişanîyetinden müteessir olduğun ve ıslah edemediğin şu kâinat, bir Kadîr-i Rahîm'in mülküdür. Mülkü sahibine teslim et, ona bırak.. cefasını değil, safasını çek. O hem Hakîm'dir, hem Rahîm'dir. Mülkünde istediği gibi tasarruf eder, çevirir. Dehşet aldığın zaman, İbrahim Hakkı gibi "Mevlâ görelim neyler, neylerse güzel eyler" de, pencerelerden seyret, içlerine girme.

Cehenneme nezaret eden meleğin isminin "Malik" olması cehennem ehlini oraya atan en büyük ve temel günahın malikiyet davası olduğuna bir işaret oluyor.

Benim fikrim, benim hayatım, benim evim, benim çocuğum diyerek sahiplendiğimiz, emnet olduğunı unuttuğumuz hersey bizi ve benî cehenneme taşıyan en büyük vesileler olacak. Benlik ile sahiplendiğimiz şeylerin elemi, külfeti bu dünyada bizi ezecek, vakti saati geldiğinde de ayrılması müşkilleşecek

Mülk'ü her seye gücü yeten Malik-ül Mülk olan mutlak bir kudret sahibi Kadîr-i Zülcelale, aynı zamanda kudretin yanında nihayetsiz sefkati, merhameti olan Rahîm-i Zülcemal'e bırakmalı. Nihayetsiz kudret sefkat ve merhamet olmazsa korkutur, nihayetsiz sefkat ve merhamet kudret olmazsa güven vermez. O yüzden Malik-ül Mülk olan Allah'ın Kadîr-i Rahîm olduğunı bilmeli ve öyle tanımalı, malikiyet davasından vazgeçmeli. Dehşet alıp, hadiseyi cözemediğinde her daim bona ve yarattığı bütün mahlukata Hikmet ve Rahmeti ile muame-

le eden bir zât'ın bu tasarımları hatıra ve suva getirilmesi "Mevla görelim neyle, neylerse güzel eyler" demeli.

TEVEHHÜM-Ü EBEDİYET Hissi Acıyı ZİYADELESTİRİYOR...

İnsan olarak bu dünya hayatında başıma gelen hadiselerde, sıkıntılarda, ölümlerde beni en çok yıpratıcı, acımı ziyadeleştiren unsur bu dünyayı sabit ve daim zannetmem. Yine dinin benden istediği vazifeleri ifâ etmemde ki en büyük engellerden biri yine tevehhümü ebediyet zannı.

Özellikle celali bir imtihan olan bu tür yakıcı hadiselerde, çocuk vefatı gibi durumlarda bu tevehhümü ebediyet zannı acıma acı katıyor.

Çocuk taziyemesinin dördüncü noktasında bana ve böyle bir imtihan ile imtihana tabi olan ehl-i imana çok güzel bir bakış açısı veriyor.

Dördüncü Nokta:

Eğer dünya ebedî olsaydı, insan içinde ebedî kalsaydı ve firak ebedî olsaydı; elimane teessürat ve me'yusane teellümatın bir manası olurdu. Fakat madem dünya bir misafirhanedir; vefat eden çocuk nereye gitmişse, siz de biz de oraya gideceğiz. Ve hem bu vefat ona mahsus değil, umumî bir caddedir. Hem madem müfarakat dahi ebedî değil; ileride hem berzahta, hem Cennet'te görüşülecektir.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

demeli.. O verdi, O aldı. "Elhamdülillahi alâküllihâl" sabır ile şükretmeli.

DÜNYA EBEDİ OLSAYDI

İNSAN İÇİNDE EBEDİ KALSAYDI

FİRAK EBEDİ OLSAYDI

ELİMANE TEESÜRAT

ME'YUSANE TEELÜMATIN

MANASI OLURDU

DÜNYA MİSAFİRHAN'E

NEFAT EDENLER NEREYE

GİTTİNSE HERKEŞ GİDECEK

MÜFARAKAT GEÇİCİ

HEM BERZAHTA, HEM

CENNETDE KAVUŞMAK

MUHAKKAK

O VERDİ O ALDI

SABIR İÇİNDE ŞÜKRETMELİ

İşte insan ruhunun aradığı yegane noktayı istinbat tahkiki bir ahirete iman rüknüdür. Bu noktada insana fayda verecek onun ızdırabını hafifletirecek yegane hakikat ahirete iman rüknüdür.

Beşinci Nokta:

Rahmet-i İlahiyenin en latif, en güzel, en hoş, en şirin cilverlerinden olan şefkat; bir iksir-i nuranîdir. Aşkdan çok keskindir. Çabuk Cenab-ı Hakk'a vusule vesile olur. Nasıl aşk-ı mecazî ve aşk-ı dünyevî pek çok müşkilâtla aşk-ı hakikîye inkılab eder, Cenab-ı Hakk'ı bulur. Öyle de şefkat -fakat müşkilâtsız- daha kısa, daha safi bir tarzda kalbi Cenab-ı Hakk'a rabteder. Gerek peder ve gerek vâlîde, veledini bütün dünya gibi severler. **Veledi elinden alındığı vakit, eğer bahtiyar ise, hakikî ehl-i iman ise; dünyadan yüzünü çevirir, Mün'im-i Hakikî'yi bulur. Der ki: "Dünya madem fânidir, değmiyor alâka-i kalbe..." Veledi nereye gitmişse oraya karşı bir alâka peyda eder, büyük manevî bir hal kazanır.**

İnsan kendini ve dünyayı vahyi semavinin süvurunda mahrum bir şekilde yorumladığında dünyaya manayı ismi ile bakıp aşk-ı mecazî ile bağlanır.

İnsan ihson, cemal, kemal gördüğü seye bağlanır ve aşık olur.

Fakat mevcudat üzerinde gözükten bütün cemal, kemal ve ihsonun yegane kaynağı onların yaratıcısı olan Allah'tır.

İnsan gafletinden dolayı esya üzerindeki zeval ve fısak hakikatını görmeyip ihson, cemal ve kemali gördüğü seye aşık olur ve kaynağı unuttur. Bunun adı aşk-ı mecazidir. Aşk-ı mecazi öyle bir dehşetli haldir ki aşk-ı hakikî'yi unutturur. Leyla için kör olur Mevla'yı unutturur.

Bundan kurtulmak için ciddi ve celali bir ameliyat-ı cerrahiye gerekir. İşte yakınlarımızın vefatı, hassaten çocuklarımızın vefatı bu noktada çok büyük bir ameliyat-ı cerrahiyedir.

Uyandırır, farkındalık kazandırır. Tabi bahtiyor ise illa çocuğun ölmesi değil bir musibet taşına maruz kaldığımızda da aynı yönelişi yapmak merci-i hakikî'ye dönmeli

İ'lem Eyyühel-Aziz!

Mer'ayı tecavüz eden koyun sürüsünü çevirtmek için çobanın attığı taşlara musab olan bir koyun, lisan-ı haliyle: "**Biz çobanın emri altındayız. O bizden daha ziyade faidemizi düşünür. Madem onun rızası yoktur, dönelim.**" diye kendisi döner, sürü de döner.

Ey nefis! Sen o koyundan fazla âsi ve dâll değilsin. Kaderden sana atılan bir musibet taşına maruz kaldığın zaman,

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

söyle ve **Merci-i Hakikî'ye dön, imana gel, mükedder olma. O seni senden daha ziyade düşünür.**

Bu yönelişi yapmak için tahkiki bir imanı billah suuru gerektirir.
Bu manayı pekiştirecek **Yedinci Söz**'de geçen bir misali almak istiyorum.

deyip itminan-ı kalb ile Rabb-ı Rahîm'ine itimad eder. Evet ârif-i billah, aczden, mehafetullahtan telezzüz eder. Evet havfta lezzet vardır. Eğer bir yaşındaki bir çocuğun aklı bulunsa ve ondan sual edilse: "En leziz ve en tatlı haletin nedir?" Belki diyecek: "Aczimi, za'fımı anlayıp, vâlidemin tatlı tokatından korkarak yine vâlidemin şefkatli sinesine sığındığım halettir." Halbuki bütün vâlidelerin şefkatleri, ancak bir lem'a-i tecelli-i rahmettir. Onun içindir ki: Kâmil insanlar, aczde ve havfullahta öyle bir

Annenin şefkatini bilen ve bunu hayatının her anında müşahade etmiş ve eden bir çocuk annesinin tokadındaki şefkati bilir, o tokattan yine annesinin bildiği şefkatli sinesine sönür.

Bütün validelerin şefkatleri bir tecelli-i rahmetin bir cilvesi olan Rahmarrûrahim olan Allah'ı böyle tanıyan birisi, musibetler geldiğinde, imtihanlara tabi tutulduğunda annenin tokadındaki şefkat gibi onlar içindeki şefkati, merhameti bilir ve görür ve oraya doğru çocuğun annesine sığınması gibi kulda Allah'a yönelir ve sığınır.

En büyük bahtiyarlık gerek çocuk vefatında gerek sair musibetlerde bu suuru yakalayıp, ask-ı mecaziden sıyrılıp ask-ı hakikiye nail olmakta, yüzünü ebedi daimi olan ahirete döndürmektir.

Özellikle böyle çocuk vefatında bu mana mutlaka yakalanmalı. **Dünya madem fanî değmiyor alaka-i kalbe** sözü aslında hayatımın, hayatımızın temel öğretisi olması lazım gelirken ask-ı mecazi ile ebedi kalacak gibi bağlanıp bu hakikati unutupuzum. **En büyük alzheimer ölümü unutup bu fanî dünyaya bağlanmaktır.**

Gocuęu ölen her anne baba , büyük bir musibete düçar olmuş her ehli iman bu celali ama rahmani ameliyatı cerrahiden sonra hemen yüzünü ahirete dönmeli ve oraya hasr.. nazar etmelidir.

80

Ehl-i gaflet ve dalalet, řu beş hakikattaki saadet ve müjdeden mahrumdurlar. Onların hali ne kadar elîm olduğunu şununla kıyas ediniz ki: Bir ihtiyar hanım gayet sevdiği sevimli tek bir çocuğunu sekeratta görüp, dünyada tevehhüm-ü ebediyet hükmünce gaflet veya dalalet neticesinde; mevti, adem ve firak-ı ebedî tasavvur ettiğinden, yumuşak döşeğine bedel kabrin toprağını düşünüp gaflet veya dalalet cihetiyle, Erhamürrâhimîn'in Cennet-i rahmetini, Firdevs-i nimetini düşünmediğinden, ne kadar me'yusane bir hüçün ve elem çektiğini kıyas edebilirsiniz. Fakat vesile-i saadet-i dâreyn olan iman ve İslâmiyet, mü'mine der ki: řu sekeratta olan çocuğun **Hâlık-ı Rahîmi, onu bu fânî dünyadan çıkarıp Cennetine götürecektir. Hem sana şefaath, hem ebedî bir evlâd yapacaktır. Müfarakat muvakkattır, merak etme;**

أَحْكُمُ لِلّٰهِ * إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

de, sabret.

İnsana bu bakış açısını verecek yegane hakikat tahkiki iman eğitimi ile elde edilmiş din hakikatıdır.

Kur'an'ın iman eğitiminden mahrum kalmış bu fânî hayatı baki 2000'den ehli gaflet, fikir yapısını vahyin ve sünnet-i se-niyyenin eğitiminden ve şuurundan mahrum bırakmış ehli dalalet bu beş nokta ve içerdiki müjdeden mahrumdur. Mü'min için bu fânî dünya hayatı bir misafirhanedir, gelip kalmak ve